

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

82. An Pater incurrat excommunicationem Concilij Tridentini, sess. 35. c.
18. si cogat filiam, impuberem intrare Monasterium? Et infertur filios
impueres sic à Parentibus in Religione oblatos non ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

illi securum erit manere in saeculo, absque matrimonio; & absque monachatu. Et haec est praxis in tota fere Ecclesia, juxta quam facientes parentes nemo judicat excommunicatos; imò etiam si parentes, vel alij importunis precibus suaderent puella, ut ingrederetur, non incurrerent, quia suasio etiam importuna non est coactio. Ita Portel, cui etiam addam Villobos in *summa*, part. 1. tract. 18. dub. 31. n. 11. ubi sic asserit. [Se libran de la excommunication los Padres nobles, que embian à sus hijas siendo niñas à criarle en los Monasterios, para que sean monjas, & siendo ya grandes les dizen, que no tienen dote para casarlas, y ansi que solo les queda entrarle en un Monasterio, que estos no les hazen fuerza, pues siempre, quedan libres para no ser monjas.] Hec ille. Vbi etiam observat, & post illum etiam notavit Suarez, Cardinalium Congregationem docuisse, non incurrere hanc censuram illum, qui filiam relinquit heredem, cum pacto, ut aliquod Monasterium ingrediatur, quòd si renuerit, ipsum Monasterium heredem instituit, & filia solum alimenta necessaria relinquit. Ratio est, quia illa non est coactio, nec inductio per vim, sed potius per modum concupiscentiae: quae omnia notent Confessarii; sunt enim multum conducentia ad sedandos multos scrupulos, & pro praxi Confessariorum. Salva semper, &c.

RESOL. LXXXII.

An Pater incurrat excommunicationem Concilij Tridentini sess. 25. cap. 18. si cogat filium impuberem intrare Monasterium?

Existeret filios impuberes sic à Parentibus in Religione oblatos non posse egredi sua voluntate ante annos pubertatis.

Et notatur Parentes cogentes filiam etiam puberem intrare Monasterium non in ordine ad professionem, sed tantum ut ibi educetur, donec nuptui apta sit, non incurrere dictam excommunicationem Tridentini. Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Ref. 42.

hanc etiam opinionem docens. Restat modò respondere ad argumentum quod adducit Megalius num. 10. Dico igitur Leonem Papam in dicto capite, loqui de puellis adultis; & §. cum ergo, non est Leonis Papae, ut asserit Megalius, sed Gratiani; & ideo Glossa super dicta verba sic asserit. Concludit hoc Gratianus ex supradicto capitulo à contrario sensu, quòd si à parentibus coacta fuerunt recipere habitum: ipsum deserere possunt. Postea solvit, dicens, quòd illud puella, loquitur de puella nubili, quae post duodecimum annum à patre cogi non potest Monasterium ingredi; sed si esset innubilis, secus esset. Ita ibi Glossa; unde apparet verba, quae adducit Megalius, non esse verba Pontificis, ut dixi, sed Gratiani Doctoris privati, & non destruere, sed confirmare magis nostram sententiam, ut patet ex Glossa, dicta verba, ut supra, interpretante. Ad alia verò jura contra nostram sententiam adducta, respondeo quòd loquuntur de puberibus.

3. Notandum est tamen hic obiter quòd etiam stando in opinione Megalii, patrem cogentem filiam etiam puberem intrare Monasterium non in ordine ad professionem, sed ut tantum ibi educetur, donec nuptui apta sit, non incurrere in dictam excommunicationem Tridentini, quia Concilium consulausse videtur libertati Religionis, & licet absolute & simpliciter loquatur de ingressu in Monasterium, ipsius mens colligi debet ex subiecta materia, de qua in ea sessione. Ita probabiliter novissimè Bonacina tom. 3. disp. 2. q. 2. punct. 2. n. 6. & alij; quos loco cit. adduxi; licet ego magis probabiliter contrarium ibi docuerim. Igitur etiam si parentes filias impuberes non possint cogere ad intrandum Monasterium in casu de quo loquitur Megalius, poterit adhuc pater excusari probabiliter ab excommunicatione, quia cogit filiam ad ingressum Monasterij non in ordine ad professionem, aut habitus susceptionem, sed in ordine ad educationem tantum, ergo, &c.

RESOL. LXXXIII.

An si quis insideret supra murum Monasterij Monialium, incideret in censuram?

Et plura circa clausuram Monialium notantur.

Et pro praxi quaeritur, an si aliqua Monialis ascendat super tectum Monasterij, frangat clausuram?

Et an detur parvitas materia in violatione clausurae, tam respectu exitus, quam ingressus, vel respectu temporis?

Et quae quantitas sit parvitas materia in praedictis casibus? Ex part. 11. tract. 8. & Misc. 8. Ref. 25.

§. 1. Negativam sententiam, & bene docet eruditus Pater Giballinus de claus. sanctimon. disquisitione. 1. cap. 2. §. 17. consuet. 4. numer. 37. ubi sic ait. In secundo casu, Monialis, quae conscendit murum Monasterij sive curiositatis causa, sive quo alio animo, imò quae illi inequitat, nondum violat clausuram, quia re vera nondum extra clausuram est: quod idem dicendum erit de externo, qui murum Monasterij conscendisset, illique insideret, ut cum Moniali colloqueretur etiam malo animo: peccaret enim, sed non violaret clausuram: quare si ex composito Monialis ex altera parte conscenderet eundem murum, atque ita colloquerentur, turpiaque agerent gravissimè quidem peccarent; nullus tamen clausuram violaret: sicut neque si eadem admitterent aperto ostio Monasterij, ex quo neque Monialis egrederetur, neque externus in illud etiam ingrederetur. Ita ille: Et quoad Monialem idem docuit Suarez de Religione tom. 4. libr. 1. tract. 8. cap. 19.